

ÚRSKURÐARNEFND UM VIÐSKIPTI VIÐ FJÁRMÁLAFYRIRTÆKI

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Ár 2001, þriðjudaginn 6. nóvember, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Ólafur Haraldsson, Ólög Embla Einarsdóttir og Sölvi Sölvason.

Fyrir er tekið **mál nr. 11/2001**:

M
gegn
fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r:

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M hér eftir nefnd sóknaraðili, annars vegar og fjármálafyrirtækið F, hins vegar, hér eftir nefnt varnaraðili.

Málið barst úrskurðarnefnd 3. október 2001 með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 1. sama mánaðar. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 4. október 2001, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi hans, dagsettu 22. október 2001. Bréfið var sent sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 29. október 2001, og henni gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust ekki. Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 9. og 28. október og 6. nóvember 2001.

II.

Málsatvik.

Af gögnum málsins verður ráðið að sóknaraðili hafi gengið í hjónaband með nafngreindum manni hinn 14. október 2000. Mun hjónabandinu hafa lokið í síðari hluta desembermánaðar sama ár. Ekki náðist samningur milli þeirra hjóna um skilnaðarkjör og var því gerð krafa fyrir Héraðsdómi Reykjavíkur um opinber skipti til fjárlita þeirra í millum. Standa þau skipti enn yfir og er nafngreindur hæstaréttarlögmaður skiptastjóri. Sóknaraðili hefur haft uppi ýmsar athugasemdir og fyrirspurnir við yfirlit varnaraðila um eignir eiginmanns hennar hjá F. Hefur hún margsinnis ritað varnaraðila bréf vegna þessa, svo og skiptastjóra og fleirum. Varnaraðili mun hafa hafnað öllum kröfum sóknaraðila með bréfi, dagsettu 12. september 2001.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili kveður hlutabréf, sem fyrirverandi eiginmaður hennar sé skráður fyrir og eru í vörslu varnaraðila, vera sína eign, a.m.k. að hálfu. Vísar hún í þeim efnunum til skattframtals þeirra árið 2001 vegna gjaldársins 2000. Segir sóknaraðili hlutabréfasafnið

og verðmæti þess hafa rýrnað á árinu 2001 samkvæmt yfirlitum frá varnaraðila. Þá vanti eitthvað upp á innstæður sem áður voru á reikningum hjá varnaraðila.

Sóknaraðili telur skiptastjóra hafa reynt að fá upplýsingar frá varnaraðila en þær hafi borist seint og verið með öllu ófullnægjandi.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili gerir þá kröfu að máli þessu verði vísað frá úrskurðarnefndinni með vísan til e-liðar 4. gr. samþykktu fyrir nefndina. Kveður varnaraðili framsetningu kvörtunar sóknaraðila vera mjög óskýra, en kjarni hennar virðist vera afstaða varnaraðila til þeirrar fullyrðingar sóknaraðila að hún eigi helming þeirra verðbréfa sem séu á nafni fyrirverandi eiginmanns hennar, svo og að F hafi ekki svarað henni á fullnægjandi hátt um verðbréf og reikninga á nafni eiginmannsins og hreyfingar þar að lútandi.

Varnaraðili bendir á að opinber skipti standi nú yfir vegna skilnaðar þeirra hjóna og hafi skiptastjóra í þrígang verið send bréfleiðis yfirlit yfir eignir og skuldir eiginmanns sóknaraðila.

Varnaraðili kveðst vera bundinn þagnarskyldu og bankaleynd um hagi viðskiptavina sinna og sé af þeim sökum óheimilt að upplýsa sóknaraðila um verðbréf og reikninga á nafni fyrirverandi eiginmanns hennar. Bendir varnaraðili á að við það að ganga í hjónaband eignist maður ekki eignir í venjubundnum skilningi þess orðs heldur njóti hjúskaparréttar yfir öllu því sem hitt hjóna eigi. Sé meginreglan sú að hvort hjóna ráði eitt yfir hjúskapareign sinni og ábyrgist með henni einungis sínar skuldir. Hafi hvort hjóna eitt ráðstöfunarrétt yfir eign sinni og gæti gert samninga við aðra um hana svo sem það kjósi nema sérstakar réttarreglur leiði til annars, en því sé eigi fyrir að fara í máli þessu. Hjónum sé þó skylt að veita hvoru öðru upplýsingar um efnahag sinn, en þá upplýsingaskyldu geti varnaraðili ekki uppfyllt nema fyrir liggi fullt umboð þar að lútandi frá eiganda. Svo sé ekki í máli þessu.

Varnaraðili telur fjárskipti sóknaraðila og eiginmanns hennar í eðlilegum farvegi hjá skiptastjóra og hafi öllum fyrirspurnum hans verið svarað tafarlaust á fullnægjandi hátt.

V.

Niðurstaða.

Samkvæmt a-lið 2. mgr. 3. gr. samþykktu fyrir Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, dagsettum 8. júní 2000, sem tóku gildi 15. júní það ár, tekur nefndin m.a. til meðferðar kvartanir sem varða réttarágreining milli fjármálafyrirtækis eða dótturfyrirtækis slíks fyrirtækis annars vegar og viðskiptamanns hins vegar, enda sé samningssamband á milli aðila. Samkvæmt 6. gr. samþykktanna fjallar nefndin ekki um ágreining sem samkvæmt lögum heyrir undir stjórnvöld, kröfu viðskiptamanns sem ekki verður metin til fjár, breytingar á almennri gjaldtöku fjármálafyrirtækja, ágreiningsmál sem eru til meðferðar almennra dómstóla eða gerðardóms og loks mál sem eru það óljós, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að þau eru ekki tæk til úrskurðar.

Samkvæmt gögnum málsins er ljóst að Héraðsdómi Reykjavíkur hefur borist krafa um opinber skipti til fjárslita milli sóknaraðila og fyrirverandi eiginmanns hennar, sbr. XIV. kafla laga nr. 20, 1991 um skipti á dánarbúum o.fl. Fer um þau skipti eftir ákvæðum þess kafla, sbr. og XIV. kafla hjúskaparlaga nr. 31, 1993. Hefur skipaður

skiptastjóri m.a. leitað eftir upplýsingum frá varnaraðila um verðbréfavíðskipti fyrirverandi eiginmanns sóknaraðila við varnaraðila og gert ýmsar tillögur í þeim efnum. Þá hefur skiptastjóri lýst því yfir að hann muni beina til Héraðsdóms Reykjavíkur hugsanlegum ágreiningi aðila um hvort verðbréf eiginmanns sóknaraðila hafi að einhverju leyti eða öllu verið í sameign þeirra hjóna þannig að þau teljist hjúskapareign beggja.

Kröfur sóknaraðila eru allar hinar óljósustu og verða ekki metnar til fjár. Virðist einkum ráðið af óskýrum málatilbúnaði hennar að verið sé að óska eftir rannsókn úrskurðarnefndarinnar á ráðstöfun og rýmun verðbréfaeignar eiginmanns hennar hjá varnaraðila. Er það utan starfsviðs nefndarinnar að hlutast til um slíka rannsókn.

Með hliðsjón af framansögðu og 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki verður ekki hjá því komist að vísa máli þessu frá úrskurðarnefndinni.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Máli sóknaraðila M, á hendur varnaraðila F, er vísað frá úrskurðarnefndinni.

Reykjavík, 6. nóvember 2001.

Guðjón Ólafur Jónsson

Geir Arnar Marelsson

Ólafur Haraldsson

Ólöf Embla Einarsdóttir

Sölvi Sölvason